

Poštovani gospodine župniče!

Bilo je toplo i ugodno to srpanjsko predvečerje daleke 1998. kada smo Vas, opraštajući se od dotadašnjeg župnika, konačno i upoznali, no puno prije Vašeg dolaska stigla je o Vama priča... Novi župnik svestrani je umjetnik, izvrstan slikar, daroviti pisac. Bili smo začuđeni i znatiželjno se pitali koga mi to zapravo očekujemo?!

Danas... 24 godine kasnije... Upoznali smo sva Vaša slikarska nadahnuća utkana u lik Marije koja ima lice žene, lice Vaše majke, kako ste često znali reći i raspela kao trajni podsjetnik žrtve na križu, znak ljudskog početka i kraja. Toplim, jednostavnim i iskrenim riječima pisali ste i progovarali o svojim razmišljanjima, čežnji, sumnji, sreći, samoći...

“Čuješ li moje srce, o Bože?

Molitvom Te dozivam i pjevam Tebi, ja dječak u duši

tvoj i kad nisam dostojan svoje službe,

kad sumnjaš u moju vjernost

trebaš mi, o Bože,

da mi pokreneš dan,

druguješ u riječi i kruhu na oltaru,

oči otvoriš za rumene boje svitanja

nad vodom s dalekim zvonikom koji pokazuje nebo,

osmijehom najaviš svako jutro i podne

moga života,

ohrabriš me u samoći,

dodirneš u bolesti i nemoći,

umorna tješiš pod tamnim okriljem neba.

A onda, opet,

trebaš mi ponovno, svakodnevno,

jednostavno

trebaš mi

da me ljubavlju održiš na životu

dok riječ Tvoju sijem

i molitvom hvatam obojen dan pod ruku

pa krećem s onima koje si mi povjerio

u sutra,

u vječnost.

Bez tvoje blizine moji bi snovi svećenički

bili izgubljeni.”

Vjerovali ste Mu... “Na Tvoju riječ bacit ću mreže!” Spremno ste rekli DA i krenuli trnovitim putem do zvijezda. A one su sjale i gasile se u životnoj mijeni dobra i zla, sumnji i potvrda. To je ljudski. Ono više skriveno je, dano samo onome koji u patnji prepoznaje utjehu, u siromaštvu neprocjenjivo bogatstvo, onome koji u bratu čovjeku vidi Njega. Odabrani ste za to uzvišeno. Stoga ne posustajte... Ni sada kada je iza Vas 50 dugih i plodnih godina služenja. Neka Vam životni križ bude oplemenjen svim otrtim suzama, riječima utjehe, jednostavnim ljudskim suosjećanjem koje ste svima do sada, kao i nama u ovih 24 godine pružili, a duša bogatija za spoznaju da jedan dio sebe danas ostavljate nama. Stoga jednom kada Vas neka sitnica, događaj, riječ ili misao vrati u ovo vrijeme ili kada budete samo malo tužni i sjetni, potražite taj dio. Odškrinite riznicu sjećanja i u njoj ćete pronaći nas, župljane župe Duha Svetoga iz Nuštra. Ponekad malo naporne, zahtjevne, ali svjesne da danas gubimo izvrsnog propovjednika, talentiranog slikara i uspješnog pisca. Možda nas jednoga dana i uvrstite u neku svoju knjigu, nadam se samo kao pozitivne likove. I eto... Sve što je prošlo, prepuno je uspomena, sve što slijedi nosi nova nadanja i htijenja.

Neka Vas i jedno i drugo, svakoga dana međusobno se ispreplićući učvrste u odlučnosti da veličinu uvijek nalazite u malome, snagu u svakom novom životnom izazovu i... radujte se trenucima jer... Od danas do sutra prođe tek trenutak, obično prekratak za sreću, ali predug za tugu. Neka ovaj današnji... bude za pamćenje!

U molitvama i mislima zauvijek s Vama,
zahvalni i odani župljani župe Duha Svetoga Nuštar!

U Nuštru 21. kolovoza 2022. Godine

Ljerka Benčević